

Превод са
руског

АУТОБИОГРАФИЈА НЕРА С. ПОПОВОДЕ
глан КИСС од 1965. год: бр гланеке картице 00059556
Поповода Петра Савија

Рођен је 1916.г.у Бијелини, срез Јатине, Црна Гора; србЈ: Сељак
ког је поријекла. У раној младости (1924) ради тражена зараде наша фа-
милија се преселила на Јадронско приморје, у Бијелој, гдје је мој отац
радио као најамник-виноградар.

Од 1922-1932.г. учио сам основну школу у Бијелој и гимназију
у Херцег-Новом (~~1933-1935~~); од 1933-1935. у војној академији у Београду
-, а послије завршетка од 1835-1839.г. служио сам у 31. и 43. пјешадијском
пуку југословенске војске.

Год. 1939. ухапшен сам због револуционарне дјелатности и при-
падности скојевској организацији. Више година живио сам илегално.
Рат ме затекао под лажмиљним именом у Бродоградилшту у Тивту.

Од 1941. до 1945. год. узео сам учешће у НОБ-у Југославије. По-
чео сам као командир чете, комесар, партизанског одреда, а затим посте-
пено - замјеник команданта батаљона, команданта Прве пролетерске сло-
веначке бригаде, командант ^{15 и} 22, и 715^{не} дивизије и командант VII народ-
но-ослободилачког корпуса (14, 15. и 18. дивизије). Два пут сам тешко
рањен. Италијански и немачки фашисти осудили су ме на смрт., расписи-
вајући награде за моје ликвидирање.

Добио сам највиша ратна одликовања Југославије, а такође СССР,
Пољске, Чехословачке и Албаније. Народни херој сам Југославије.

Одмах послије рата, 1945.г. командовао сам стрељачком дивизијом
у Битољу.

Од 1945. до 1947. год. учио сам Војну академију "М.В.Фрунзе" у Мо-
ски. По повратку у домовину наименован сам за првог замјеника ком-
анданта авијације Југославије, ^{Војно звање} са чином генерал-пајданта авијације.
Бирам сам и за народног посланика парламента.

Члан СКОЈ-а сам од 1935.г. Кандидат за члана КПЈ од 1939, а члан
КПЈ од 1940. године.

Прије рата и у вријеме рата био сам принуђен да користим псе-
удониме: "Слободан Јанковић", "Слободан Милорадовић" и др. Под тим им-
ном познат сам у војној и умјетничкој литератури тога времена.

Од 1948. стално живим у СССР-у; примио сам совјетско грађанство;
1955.г. ступио сам у КПСС. У КПСС примљен сам као изузетак - без прет-
ходног кандидатског стажа, на препоруку ЦК КПСС.

Од 1948-1954, радио сам у НИИ бр. 100 у својству гл. уредника н-
вина "За социјалистичку Југославију" и као предсједник Извршног ком-
итета Савеза југословенских револуционарних организација, у име ко-
јих сам иступио на XIX конгрес КПСС. Изабран сам за члана Међународ-
ног савјета (1949-1955).

од 1953-1956.г.учио сам ВПШ при ЦК КПСС (сада Академија друштвених наука при ЦК КПСС).

Од 1956-1962.г. био сам инспектор Политичке управе ГПШ; од 1962-1965. начелник 16. одељења ГосНИИ ГА, и отада до сада начелник ЦНТИ ГА.

Ударник сам комунистичког рада, награђен знаком "Одличник Авијације", знаком "Одличник 9. пјатилетке" и знаком "Одличник социјалистичког такмичења".

Добитник сам јубиларне медаље "За изванредан допринос у част стогодишњице рођења В.И.Лењина", а такође и "30 година побједи у Великом отаџбинском рату 1941-1945.г.", "60 година оружане силе СССР-а"; знаком "25. година побједи у Великом отаџбинском рату 1941-1945.г."

Углан сам партијског бироа ЦНТИ ГА, неколико пута сам биран за члана партијског комитета ГосНИИ ГА; члан бироа друштва "Знање" и члан редакционог колегијума реферативног часописа "Ваздушни транспорт" ТКНТ.

Партијских и службених казна немам.

Породица: супруга Филипова Е.В., доцент Академије друштвених наука при ЦК КПСС; син Попивода В.П., ради у Министарству спољне трговине; кћер Попивода Р.П., ради на МГУ.

П. Попивода, с. р.

8.09.78.

Превела
Марина Марјановић
25. I. 1999.